Kahve Molası

Kahveciler!.. YAZIN "KAHVE MOLASI"NA Ölümsüzleşin!..

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 324

ISSN: 1303-8923

Arkadaşlarınıza önermek ister misiniz?

KISAYOLLAR

SON BASKI

kahvemolasi.com
Arşivimiz
Yazarlarımız
Manilerimiz
Forum Alanı
İletişim Platformu
Sohbet Odası
E-Kart Servisi
Sizden Yorumlar
Kütüphane
Medya
İletişim
Reklam
Gizlilik İlkeleri

Kim Bu Editor?

PDF Versiyonu

Get Acrobat Reader

Kahveci Soruyor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

XasiorK Dergi

18 Ağustos 2003 - Fincanın İçindekiler

- BATUM SULARI ... Seyfullah Çalışkan
- KALEMİM LACİVERT YAZSIN ARTIK ... Meryem Uçar Kayalı
- Gerçek patron kim? ... Faik Karaege
- AJDA.... / SEN İSTE ... Hakan Güler
- Mezartaşı Demirkazık! ... Nevzat Tekin
- HİNDİSTAN AYA BİZ YAYA ... Tamer Soysal

Sözün Özü

Herkesin sizi sevmesini istiyorsanız gülümseyiniz
(Dale Carnegie)

- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Satır Araları, Biraz Gülümseyin, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Editör'den : Alternatif yaşamlar...

İyi haftalar hepimize,

Amerika'daki elektrik kesintisinin ardından çok şey söylendi, yazıldı, çizildi. Süper gücün bile aciz kalabileceği durumlar olabileceğini göstermesi açısından ilginç bir deneyimdi. Acz ve korku içindeki insanları kilometlerce uzaktan gözlemleme olanağı bulduk. Enerji bağımlılığımızın hangi düzeylerde olduğunu, var olduğunda farkına varmadığımız ama yokluğunda iliklerimize kadar hissettiğimiz enerjinin gücünü gördük. Memleketimin insanı olayın vehametine aldırış etmedi doğal olarak. Nasıl etsin ki? Yıllardır azar azar her daim başına gelen bir olayı elalem ancak yirmi yılda bir yaşayınca "Şunlara bak!" demekten kendini alamadı haklı olarak. Oysa geldiğimiz noktayı anlamak için bir fırsattı. Bana da üye olduğum bir grupta bir dostun yazdığı mesajı okuyunca dank etti aslında. "Alternatif yaşamlar üretmeliyiz." diyordu mesajda. Evet ya, bu denli bağımlılığın karşışına bir güç koyamadıktan sonra farkında olmanın kime ne yararı vardı ki?

Yıllar önce zevkle seyrettiğimiz Mel Gibson'ın "Mad Max" filmlerini bir gözünüzün önüne getirin. Nükleer savaş sonrası, kendi yaşamını sürdürmeye çalışan, bireysel dünyasında kendi kurallarıyla yaşayan bir eski polisti yanlış hatırlamıyorsam. Alışıldığı üzere tüm felaket senaryoları nükleer bir savaş üzerine kuruluydu o zamanlar. Ama yıllar geçtikçe aynı nükleer gücün ürettiği elektriğin daha güçlü olduğu ortaya çıktı sanki. Dibine kadar yararlandığımız teknolojinin tek bir kaynağı var o da elektrik. Yok olduğunda hiçbirşeyin değeri kalmıyor. Ulaşamıyor, yiyemiyor, içemiyor, nefes alamıyoruz betonarme yığınların arasında. O zaman alternatif yaşamlar kurmalıyız herbirimiz. Kurabilsek keşke. Evimizi ve işimizi bir araya toplayıp, bilgisayar olmaksızın çalışıp üretebilmenin yollarını bulsak. Bahçemizde ürettiklerimizle beslenip, çocuklarımızı evlerimizde kendimiz eğitsek. Bireysel hukuk anlayışımıza yeni boyutlar getirip, kendi can ve mal güvenliğimizi kendimiz sağlasak. Hoş memleketimin insanı buna çoktan hazırlıklı zaten. Baksanıza arabasına çarptı diye bir

ÜÇ NOKTA
Anlam Platformu

www.
pcakademi
.com

tekstilciyi 2 kurşunla infaz edebiliyor gözü dönmüş bir vahşi. Ve bu vahşi İstanbul'un tam orta göbeğinde yaşıyor. Demekki koşullar alternatif hayatlar üretmeye başlamış. Böyle alternatif olmaz olsun tabi. Herşeye rağmen sadece doğayla hayat bulmayı becerebilsek keşke.

Kıyameti uzaklarda yada Nostradamus'un kehanetlerinde aramaya gerek var mı? Kıyamet insanın ta kendisi değil mi? Kendi eliyle ürettiği enerjiye bağımlılığını artıra artıra sonunda onsuz cansız bir bedene dönüşmeyi başarmamış mı? 25 saat değil, 6 ay 1 sene elektrik olmadan yaşamaya hangimiz katlanabilir acaba? Olmaz mı? Olur, bal gibi olur. Bir deprem, bir büyük patlama, hatta bir yıldırım zincirleme bir reaksiyon başlatabilir. Hatta sevgili Emin Arı bundan öyle bir bilimkurgu hikaye çıkarır ki hepimiz şaşar kalırız. Kurgu gerçeğe dönüşür mü bilemem ama bildiğim şu ki, geldiğimiz noktada enerji olmadan hepimiz birer ölüyüz. Betonarme binalar da mezarlarımız. Hiç gitmeyecekmiş gibi yaşamalı ama heran yok olabilirmiş gibi hazırlıklı olmalıyız.

.....

Cuma günü kütüphanemizin açılışını yaptık biliyorsunuz. Planım 15 gündebir yeni bir yazar ekleyip kütüphaneyi büyütmekti. Ama baktım sevgili Ebru yazarları yağdırıyor, bende bu 15 günlük periyoddan vazgeçip hızla kütüphaneyi büyütmeye giriştim. Amin Maalouf'la başlayan serimize Ayn Rand, Paul Auster ve Zadie Smith katıldı bile. Bu işin sonu yok. Ebru gücü yettiğince toparlayacak, ben sayfaları hazırlayacağım sizler de yorum ve eleştirilerinizle kütüphaneyi şenlendireceksiniz. Tamamlandığında harika bir kaynak olacağına inandığım bu köşeye ilgisiz kalmamanızı rica ediyorum sizlerden. İncelenmesini istediğiniz yazar ve kitapları bildirirseniz işimiz daha da kolaylaşacak. Bir yandan kendi amatör yeteneklerimizi sergilerken diğer yandan profesyonel ustaların yapıtlarını tanımak hoş olacak, ne dersiniz? Hepimize yeni haftanın başarı, mutluluk ve huzur getirmesini diliyorum.

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Deniz Fenerinin Güncesi: Seyfullah Çalışkan

BATUM SULARI

Son günlerde hep eski günleri arar olduk. Eski kışlarda daha çok kar ve soğuk vardı. Eski denizler balık doluydu. Eskiden bir yağmur başladı mı en az yirmi gün yağardı. Eskiden paranın değeri vardı. Eski pehlivanlar bir oturuşta bir kuzuyu yerlerdi. Antrenmanlarını orta büyüklükte ağaçları kökünden sökerek yaparlardı. Hepsi dev kadar güçlüydü. Bit pazarına nur yağacak mı bilinmez. İşlerimiz içinden çıkılmaz bir hal aldıkça, bunaldıkça eskici olduk çıktık. Ah nerede o eski aşklar, eski sevdalar, eski şarkılar.

Nereden döndü dolaştı geldi anımsamıyorum. Yine bizim sohbet eskiye bodoslamadan bindirmiş. Güneşli bir öğleden sonra demir atmışız tersaneye. Gelsin çaylar,gitsin çaylar. Simitçiyi kaçırmayın ha. İçim ezildi iyice. Eski balıkçılığı konuşuyoruz. Sadece kulağımda isimleri kalmış balık maceraları anlatıyor reisler. Morino diyorlar, uskumru diyorlar, levrek diyorlar. Kırlangıç diyorlar, mersin diyorlar. Çok azını bir iki defa gördüm. Daha on yıl önceye kadar balıkçıların ağları birbirine girermiş. Esas üzücü yanı özlemle söz ettiğimiz bereketli avların katilleri yine bizleriz. Akşamları eve güler yüzle gitmenin sonunu getiren de bizleriz. Tekneler gırgır oldu, ağlar trol. Öldürdük denizin bereketini. Bilmem kaçıncı bin kez aynı sorunları konuşuyoruz. Aynı çözüm yollarında hem fikiriz. Ekmekler küçüldükçe, geçim zorlaştıkça, yüzler asıldıkça balık terapi seanslarımız hemen başlar.

Sakın yanılmayın. Hep sorunlardan konuşmayız. Bazen sıra dışı deniz anıları geçer ağızdan ağıza. İbrahim Reis bırakır sözü Turgut Reis alır. Bu öykülerin çoğuna buradakiler zaten ortak olmuşlardır. Bu nedenle atlanılan kısımları arada bir hatırlatan bulunur.Cümleler hep“ Efendim lafı fazla uzatmayalım” diyerek bağlanır. Oysa zaten saatlerdir uzamış gitmiştir. Hep kahredilecek değil ya onlarca kez dinlediğimiz öykülere yeniden güleriz. Hep aynı yerinde. Ortak geçmişimize uzandığından mı bilinmez. Yinede büyük keyif alırız.

Hakkı reis almış sözü eline. Hepimizi ağzına baktıracak kadar güzel anlatıyor. “Fırtına tam bir haftadır göz açtırmıyor. Bizim Davut Usta ağları kalkana atalı neredeyse on gün olmuş. Ya biliyorsunuz işte deli Davut. Gerzeli. Gözü sabah akşam denizde. Biraz durulsa deniz bir koşu gidip ağları toplayıp gelecek. Ama nafile, fırtına göz açtırmıyor ki. Balıktan çoktan geçmiş, ağlar bari elden gitmese. Öğleye doğru bir ara rüzgar keser gibi olmuş. Yine de yıldız bir dalga bırakmış ardında her baba yiğidin harcı değil. Ağları aldın aldın. Fırtına yeniden patlayacak. Varmış kahveye. Topal’ın Recep’i kaptığı gibi inmişler sahile. Recep korkuyor ama Deli Davut’la birlikte çok ekmek yemiş. Nankörlük olmasın diye bükmüş boynunu, düşmüş önüne. İndirmişler kayığı çekekten. Dalgalara bine çıka tutmuşlar Sinop açıklarını. Hava zaten kapalı. Tam ağı bulmuşlar, önce şamandıra arkasından çapa derken ağı daha almaya başlar başlamaz fırtına yeniden patlamış. “Oğlum Recep, bırak ağı mağı. Allaha emanet ol.”demiş Deli Davut. Girmişler yatmışlar kayığın başaltına. Kayık oynar bunlar salavat getirir. Duanın, yakarmanın bini bir para. Aradan ne kadar geçti bilinmez. Bir ara deniz durulmuş, kayık sakinleşmiş. Deli Davut kayığın baş altından çıkmadan kolunu denize uzatmış. Eli zar zor denize değiyor. Şöyle eliyle denizi bir karıştırıp. Islak parmağını ağzına götürmüş. Suyun tadına bakıyor. Birkaç defa şaplattıktan sonra dudaklarını. “Oğlum Recep” demiş. Uzman edasıyla. Kolay değil adam yılların denizcisi. “Batum sularındayız yavrum” demiş. “İşimiz zor. Rusların eline düşmeden kurtulabilirsek ne ala.” Kayığın baş altından çıkmışlar. Bir de ne görsünler. Köşk Fenerinin en fazla iki yüz metre açıklarındalar. Biraz daha çıkmasalar başaltından Gerze Sahillerine oturacak kayık.

Kahkahalar havada savruluyor. Etraftaki masalardan insanlar ne olup bittiğini anlamaya çalışıyorlar. Biraz da kızarak ne var bu kadar densizce gülecek diye sitemle bakıyorlar.

Ah nerede o eski günler. Eski balıkçılar, eski şarkılar, eski sevdalar. Ne güzel günlerdi onlar. Üzerlerinde son kullanma tarihi yazmazdı.

Yaşamla Dirsek Teması

Seyfullah
seyfullah@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci: Meryem Uçar Kayalı

KALEMİM LACİVERT YAZSIN ARTIK

Kalemimdeki mürekkep kapkara akıyor ne zamandır.
Siyahı severim renk olarak ama kalemde, mürekkepte lacivertin albenisi bir başka gelir hep..
Klavye ile yazmayı sevemedim bir türlü, yazı dediğin kalemle yazılmalı..
Nedense hep soğuk bakmışımdır daktilo ya da klavyede yazmaya. Sanki beynim ve ruhum ile parmaklarım arasındaki iletişim kopuyor o zaman. İllaki kalemle yazmalıyım ve illaki lacivert olmalı.

Çok da takıntılı değilimdir aslında genel olarak. Herkeste olduğu kadar işte, ne bariz eksik ne bariz fazla...

Son zamanlarda kalemim siyah siyah yazar oldu. Baktığım zaman yazdıklarıma, içim kararır oldu. Bundan mıdır bilmem, yazamaz oldum. Sanki kalemim küstü yüreğime.. "Aklan da gel" diyor sanki inatla. Yüreğimi çamaşır suyuna bastırsam beyazlar mı ki? Kalemim barışır mı ki sonra? Yazabilir miyim ki eskisi gibi?

Ne günlerdi be!!!
Yüreğim coştukça, kalem adeta dans ederdi kağıdın üzerinde.
Hayat sadece nefes alıp veriyor olmaktan ibaret değildi o zamanlar. Coşku vardı doludizgin, enerji vardı, istek vardı, para vardı.
En azından bilirdik; istersek eğer yapabilirdik pekçok şeyi.
Sözgelimi, bir günlüğüne bile gidilebilirdi Türkiye'nin öbür ucuna.
Yapmadığım şey değildi bu, bir-iki saatliğine saatlerce yol gittiğimi ve aynı gün geri döndüğümü bilirim ben...

Hangisi önce terketti beni diye düşünüyorum şimdi..
Coşku mu?
Heyecan mı?
Enerji mi?
Para mı?
Yoksa gençlik mi?

Yaşlanıyor muyum yoksa? Bu melankoli durumu, bu negatif yaklaşım bu yüzden mi?

Hayır hiç sanmıyorum. Evet; gençliğimin baharında değilim belki, ama henüz kar yağmıyor, biliyorum!!!

Alıp başımı gitmek istiyorum, çookk uzaklara değil belki. Ama gitmek istiyorum buralardan. Bir süreliğine de olsa çekip gitmek istiyorum. Ruhumu dinlendirmek istiyorum. Gün geçtikçe daha da bittiğimi hissediyorum, çürüyorum..
Ama gidemiyorum işte..
Yaşam dediğimiz şeyin bizim omzumuza yüklediği sorumlulukları elimizin tersi ile itmek o kadar kolay değil. Bütçe sürekli açık verirken ruhuma ne oluyor da bu kadar zorluyor şimdi?

Kimseleri aramak gelmiyor içimden.
Bazen düşünüyorum da, neydim ne oldum diye..
Şimdilerde o kadar tahammülsüzüm ki.. Önceleri ne kadar da iyi bir dinleyiciydim oysa. Kendimi bir bütün olarak katar ve dinlerdim. Hani derler ya; "tüm benliğimle"..
Bir keresinde bir dostum bana "başkalarının mutluluğu için sarfettiğin çabanın birazını kendi mutluluğun için sarfedebilsen, biraz da kendi mutluluğun için uğraşabilsen, çok mutlu bir hayatın olabilirdi" demişti.

Oysa şimdi hiç tahammülüm yok!!!
Eğer birşey döne döne anlatılırsa fıttırıveriyorum !!
Bana bir şey anlatılırken hemen hemen her cümlenin sonunda onay kodlu cümleler kullanıldığında (öyle değil mi?, anladın mı? gibi) deli oluyorum!!

"Dinliyorum işte kardeşim, daha ne istiyorsunuz? Gelmesenize üzerime bu kadar, zorlamasanıza sabrımı, tahammül sınırımı gıdıklamasanıza..."

Ne kadarını duyuyorlar bu iç sesimin bilmiyorum.
Duymasınlar diye, gözlerimden, yüzümden okumasınlar diye kaçıyorum işte habire..
Ve anlamıyorlar!!
Kendimi eve kapatırsam olacağı buymuş, depresyona kadife zarflı davetiye çıkartıyormuşum.
Atmalıymışım kendimi dışarı, karışmalıymışım insan içine biraz..

Ahh bilmiyorlar ki içimde ne gel-git ler oluyor!
Ahh bilmiyorlar ki gözlerim, yüzüm ve bedenim haykırırcasına "yeter artık, rahat bırakın, gelmeyin üstüme" diye bağıracak
Ahh bilmiyorlar ki nasıl da bitmişim ben, çürümüşüm...
Ahh bilmiyorlar ki ben denize düşmüşüm, boğuluyorum ama yılana sarılacak kadar bile kalmamış yaşama isteğim, coşkum, heyecanım..

Ben bitmişim, bunuı görmsesinler işte, şahit olmasınlar..
Çepeçevre ördüğüm duvarlar içindeki yalnızlığıma dokunmasınlar.

Ya da...

Tutup kolumdan çekip çıkarsınlar beni....
Bende zerresi kalmayan tahammüllerini sersinler yoluma....
Aramadığımda da arasınlar, sormadığımda da sorsunlar...
Telefonumun sesini unutturmasınlar bana...
Kapı zilimin sesi nasıldı diye düşündürtmesinler...

Tek birşey istiyorum, tek birşey..
Kalemim laciver yazsın....
Tek birşey işte.....

HUZUR....

sevgilerimle

Meryem Uçar Kayalı
meryem@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Firari: Faik Karaege

Gerçek patron kim?

Beynimiz insanoğlunun en ilginç organlarından biri. Bilim adamları bile beynimizin nasıl çalıştığını çözememişler diye okumuştum bir yerlerde. Beyni oluşturan milyarlarca sinir hücresinin (nöron dedikleri) birinden diğerine aktarılan elektriksel ve kimyasal sinyaller sonucu ortaya bir şeyler çıkmaktaymış. Tüm organlarımızın kontrol merkezi beynimiz. (düşünme, duyular, konuşma, hareket etme, yaşamı sürdürme.v.s.). O zaman beynimiz demek biz demek miyiz? Eğer sağlıklıysak tutmak istediğimizde tutuyor, adım atmak istediğimizde de atıyoruz. Ama iş düşünmeye, doğruları yanlışları hesaplamaya geldiğinde işler tamamen karışıyor. Nöronlar arası sinyaller aynı olaylar karşısında zaman içinde farklı akışlar gösterebiliyor. İşimize geldiğinde, üç gün önce doğru olarak savunduğumuz düşüncelerimizi üç gün sonra yanlış olarak kabul edebiliyoruz. Bu akış değişikliğine de değişim diye bir ad takmışız gidiyoruz. Yani buna da bir kılıf uydurmuşuz. Sonuçta, arzularımız mı düşüncelerimizi oluşturmakta yoksa düşüncelerimiz mi arzularımızı doğurmakta bilememekteyiz. Bundan dolayı da bazen kendimizi bile tanımamaktayız.

Hitler dünyayı ele geçirmek isterken ve de yüzlerce insanın ölümüne neden olurken kendi düşüncelerinin doğruluğuna kendini inandırmıştı muhakkak. Başbakanımız attan düştükten sonra, mühim olan kalkmaktır demiş. Kalkamasaydı da muhakkak diyecek bir şeyler bulunacaktı (Kalkamıyorsan, yatmasını bileceksin gibi !).

Sevdiğimizden ayrıldık, arkadaşlarımızla kavga ettiysek, komşunun köpeği bu akşam fazlaca havladı ise (hayvan sevmiyorsak) hemen onların kötü taraflarını görmeye başlarız. Sevdiğimizi zaten sevmiyor, arkadaşlarımızla zaten geçinemiyor, komşunun da gözünün üstünde kaşı vardır. Herkesler kötüdür, bir tek biz iyiyizdir.

En sevdiğim kandırmaca da "Ayyy, şekerim.. Ben asla evde oturamam, çalışmaya alışmışım." şeklinde söylenen yalandır. Böyle diyenlerin bilinç altlarını çok merak etmişimdir hep. Bunu söylerken orada yatan gerçek acaba nedir? Çocukların bakımı, onlarla meşgul olmak mı? (Bir çocukla bütün gün evde olduğunuzu düşünebiliyor musunuz?) Ev işlerinin (temizlik, yemek v.s.) çokluğu mu? Kendi kendilerini (işe gitmekten başka) meşgul edecek bir şey bulamamak mı? İşe giderek diğer hemcinsleriyle diğerlerini çekiştirmek mi? Yeni saç modellerini, giysilerini diğerlerine göstermek mi? Yan masada ki karşı cinsin "bugün ne kadar güzelsiniz." demesi mi? Bunları uzatıp gitmek mümkün tabii. Bu gerçeği bazılarımız belki hiçbir zaman kabul etmeyeceklerdir, gerçekler yok farz edilebilir ama onlar her zaman gerçektirler. Bunlar ayrı bir inceleme, araştırma, tez konusu olabilecek düşünce ve davranışlardır.

Sonuçta savunacak veya suçlayacak bir şeyler veya birileri her zaman vardır. Yani, aslında düpedüz kendi kendimize yalan söyleriz ve buna da en çok kendimiz inanırız. Bu yalanlar kendi içlerinde çelişmeğe başlayınca zihnimiz iyice karışır. İleriki zamanlar da hangisinin asıl fikrimiz olduğunu unuturuz. Minarenin kılıfı bazen elimizde kalıverir. Bilinç altımız, bilinç üstümüz birbiriyle savaşıp durur. Nöronlar arası trafik bir o yana bir bu yana iyice artar. Birde bunlara ara sıra vicdan denen bir unsur karışır. Bazı şeyleri savunuruz ama biz bile inanmayız. Bir müddet sonra inanmadıklarımıza inanmaya başlarız. Beynimiz mükemmel bir savunma mekanizması uygular. İstediklerimizi bizim o anki doğrularımıza oturtarak, bizi o yolda düşünmeye zorunlu kılar.

Beynimiz, bu yüzden belki de en sahtekar organımız, fakat bizi anlayabilen en iyi, biricik dostumuz aynı zamanda. Beynimizi tam kapasitesinin çok çok altında kullandığımızı düşünecek olursak bu organımızla iyi geçinmemiz gerektiği bir gerçek. Hatta birçok hastalığımızın nedeninin beynimiz olduğunu ve de üstelik bu hastalıkların tedavisinde bile beynimizin büyük rol oynadığını düşünürsek, onu el bebek gül bebek tutmamız ve kullanım kapasitesini olumlu yönde arttırmamız gerektiği ortaya çıkmakta.

Tamam, kabul edilemeyecek bir şey değil muhakkak, beynimiz bizim için gerçek bir süspansiyon görevi görmekte. Çukurlara girince, kasislerden geçerken arabanın dağılmaması, orasının burasının kırılmaması için yumuşamak şart. Böyle bir organımız ve böyle bir işlevi olmasaydı bazı olaylar karşısında dayanma gücümüz sıfıra inebilirdi. Ama o nasılsa her işi kendine göre ayarlıyor diye de onu kendi başına bırakmamalıyız.

Ona birazda biz yardımcı olalım. Gözümüzün önündeki çukurlara düşmemeye çalışalım, ya ortalayalım ya da etrafından dolaşalım. Kasisleri biraz yavaşça geçelim. Kendi kendimize yalan söyleyerek zihnimizi bulandırmayalım, ne isek o olmaya çalışalım, ortama göre renk ve şekil değiştirmeyelim. Kafamızın içindeki tilkileri azaltalım, hatta yok edelim ki kuyrukları birbirlerine dolaşmasın. En azından kendimize dürüst davranalım. Bir tanecik beynimiz var, onu yormayalım (bütün gün oturup hiç bir şey yapmayalım anlamında değil), onu her zaman sevelim, onunla iyi geçinelim, güzele iyiye onun gözüyle daha bir yaklaşalım. Etrafımıza laf olsun diye bakınmayalım, güzellikleri görmeye çalışalım. (Nörologlar, yalnızca gözlerden her an on milyon dolayında bit'in beyine ulaştığını tahmin ediyor.) Birbirimizle olan çekişmeleri, kıskançlıkları unutalım. Doğru ile yanlış, kişilere göre farklılık gösterebilir ama pozitif ile negatif herkes için aynıdır. Her şeye pozitif yaklaşmaya çalışalım, iyi taraflarını (insanların veya olayların) görelim. Pozitif düşünen insanlarla beraber olmaya gayret edelim, negatifleri de pozitif yapmaya çalışalım. Aynı kutuplarda bulunmak çok kolay, mühim olan eksiyi artıya çevirebilmekte.

Her gün memleketin kötüye gittiğini, battığımızı, bittiğimizi, öldüğümüzü yüzlerce defa söylemenin bize bir faydası olmadığını bilelim. Bunun için ne yapmamız gerektiğini, çözüm yollarını, bizim üzerimize neler düştüğünü konuşalım. Biz neyi nasıl görmek istersek beynimiz onu öyle görecektir. Ona ne kadar iyi davranırsak o da o kadar uzun süre bize sağlıklı olarak hizmet edecektir.

Herkeslere bol beyinli, sağlıklı, güzel günler dileğiyle.

F.Karaege
faik@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci: Hakan Güler

AJDA.... / SEN İSTE

Herkesin bir AJDA şarkısı vardır hayatında....
Yok diyen bence bir kez daha düşünsün (?)
Son 20 yılı saymıyorum...
Eskilere... daha eskilere gidin.
Çünkü uzun bir zaman diliminden sonra 1987 yılında çıkarmış olduğu SÜPERSTAR 87 başlıklı albümde dahil olmak üzere,ben yeni bir Ajda şarkısını dilimde ve yüreğimde duymadım...
Taa ki bu son "SEN İSTE" 'ye dek.
Hepsi fason albümlerdi diyebilirim.
Hatırlayanınız var mı (?)
.....
AJDA, zaman içinde bir çok albümler yaptı
"AJDA 1990" adlı albümüyle başlayan bu süreçte farklı türler denedi.
Hatta ses rengiyle bile oynadı.
Arabesk motifli gırtlak nağmeleriyle şarkılar söyledi
Örnekleri hatırlarsınız;
Bol Arabesk melodili "SARIL BANA" albümünü mü desem,
Yoksa Rafet El Roman'ın bestesinin bulunduğu "EĞLEN GÜZELİM" albümünü mü söylesem....
Olmadı... olmadı... olmadı....

Ve yine küstürdük AJDA'yı
Yine kayboldu uzun bir süre..
Sonra bir nefes geldi
Ve 1998 yılında "BEST OF AJDA" albümü ile geri döndü.
Eski şarkılar yine işe yaramıştı.
O yazın en çok iş yapan albümlerinden biri oldu bu "BEST OF AJDA"
Onu dinleyen ve takip eden 2 kuşak zaten bu şarkıları biliyordu...
3. kuşakta sevdi ...beğendi..aldı bu albümü...
sonra DİVA adlı BEST OF AJDA" un devamı niteliğinde bir prodüksiyonla tekrar karşımıza çıktı AJDA.
Ama bu sefer gemi battı.
Gerek o sevdiğimiz şarkıların facia düzenlemeleri,
Gerekse boş yere yapılan kötü remix çalışmaları,
Albümü uzak tuttu dinleyiciden.
Aslında ben bu BEST OF albümlerin neden bizim sektörde çok başarılı olmadığını anlıyorum.
Bizim müzik endüstrisinde, maalesef o sevilen eski şarkılar bambaşka bir hale sokuluyor yeni versiyonlarında...
Adeta katlediliyor diyebilirim.
İllaki farklı olsun demek için eski melodiyi katletmek ve sıfırdan yeni bir abuk-sabuk aranje etmek niye anlamam.
Bence eski kayıtlar ile orijinal halleriyle elden geçirilerek, dünya müzik sektöründe olduğu gibi, geniş bir konsepte, özel ambalajda bir seri olarak piyasaya sunulsa çok daha iyi sonuç alınır gibime geliyor (?) Ben hala AJDA'dan böyle bir özel ve güzel bir çalışma bekliyorum...
40-50 şarkılık bir arşiv seçilerek sadece, plak kayıtları dijital ortamda temizlenip, piyasaya özel bir seri çıkarılabilir...
Eminim pek çok kişi böyle bir sunuma hayır demez... !!!
.....
Neyse...
AJDA "SEN İSTE" adlı Single'ı ile yeniden karşımızda.
Bu kez daha iyi.
Bir ŞEHRAZAT bestesi olan "SEN İSTE" sıcak melodisiyle hemen dile dolaşan tam bir yaz şarkısı.
Single; Kartonetinden iç dizaynına kadar özenli ve başarılı bir çalışmanın ürünü.
Son derece başarılı.
AJDA bu single'in devamını kısa bir süre sonra getirecek.
Sonbahar gibi çıkaracağı yeni albümü için, ŞEHRAZAT, MEHMET TEOMAN gibi usta isimlerle çalışıyor.
Besbelli daha temkinli.
İşi daha sıkı tutuyor...
O da özlendiğini ve özlediğini biliyor.
İsteyince her şey oluyor demek ki (!)
Ve söylenecek tek şey kalıyor;
"SEN İSTE" , her şey çok güzel olur....

Hakan Güler
hguler@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not: *Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_144.asp

Devamı var

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Dost Meclisi

Mezartaşı Demirkazık!

Yaklaşık on gün kadar önce Ecemiş Çayı havzasının tabanından Aladağlar'ın Demirkazık doruğuna bakıyordum; manzarasına çoktandır görmediğim bir dostun kokusunu içime çekercesine bakıyordum hem de!..

Bulutlarla birbirlerini çok özleyen iki sevgili gibi olmuştu cansız sanılan Demirkazık!.. Bulutlarla sevişiyordu, biz ise bu kaçınılmaz sarılmanın kaçak şahitleri gibiydik!.. Ruhunu dağlara satanların mekanıdır buralar diye düşünmüştüm o an!..

İnsanlardan mı kaçar dağları sevenler yoksa içindeki insanı mı ararlar dağların ıssızlıklarında? Belki insanlardan kaçarlar belki de kendi içindeki insanı ararlar belki de her ikisi birden!.. Kim bilebilir ki?

İçinde insan olmayan mekanları pek sevmem aslında, yüklemi eksik bir cümleymiş gibi gelir bana insansızlık!.. Bütün iklimlerin ısılarından daha değerli bulurum insan sıcaklığını!.. Bir dağ esintisinin ürpertisi insansızlığın ürpertisinden daha az değerli değildir benim için!..

Duydum ki aynı Demirkazık 7 Ağustos 2003 günü AKUT üyesi Kürşat AVCI'ya mezartaşı oluvermiş!.. Ses tonunu bile bilmediğim birisinin hayata veda ediş yeri olarak bir dağı seçmesi yüreğimi dağladı!.. Düştüğün yerde dağ laleri açıyordur, şimdi ruhun lunapark yeri görmüş çocuk gibidir eminim, sen dağlarına, dağlar sana kavuştu!.. Yolun açık olsun...

Nevzat TEKİN

<#><#><#><#><#><#><#>

Fotoğraf: Berrin Cerrahoğlu

<#><#><#><#><#><#><#>

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır.
Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.536** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Tadımlık Şiirler

NE KADAR İSTERDİM...

Ne kadar isterdim çiseleyen yağmura bakabilmeyi,
Gök gürlemesinden korkmamayı,
Dağlara masallar yazabilmeyi,
Belki bi de şehre gelip senı görmeyi özlemeden sen beni..
Ne çok isterdim yüreğimin kilitlerini açabilmeyi,
Korkmamayı dağlara çıkarken,
Elimdeki aynayı yitirmeden..
Ne çok isterdim seni yokken özlemeyi,
Düşünmeyı, rüzgarın uğultusunu duymadan
Soğuktan üşümeden seni anmayı..
Ne çok isterdim bakmayı elimdeki aynama
Tutmayı nefesimi, hissetmeden
Sevmeyi serçeyi incitmeden,
Ne çok isterdim ellerine kına yakıp,
Vermeyi eline her kapıyı açan anahtarı..
Sonrasında umarsızca kırlara uzanmayı,
Ne çok isterdim ellerini elime almayı,
Tutmayı hiç bırakmadan, sımsıkı..
Başka diyarlara gitmeyı ılık ılık.
Kafamı yaslayıp omuzlarına ağlamayı..
Ne kadar isterdim gözlerinin içinde kaybolmayı,
Kaybolup çıkıp tekrar seni bulmayı
Hiç kaybetmemecesine seni yaşamayı.
Ne kadar isterdim papatyaya papatya diyebilmeyi
Fesleğene fesleğen diyebilmeyi
Bahara bahar diyebilmeyi
Bir çırpıda titremeden.
Ne kadar isterdim merdivenlere ismini yazmayı,
Uçurtmalara başharfini koymayı,
Belki bi de senı görmeyi
Görüp te iç geçirmemeyi..
Ne çok isterdim seni sevmeden tanımayı
Almayı kokunu doğumgününden önce
Sarmayı öbür baharı görmeden
Ne de güzel yakışmıştı sana kırmızı ve siyah
Bir başka durmuştu senın üzerinde kırmızı yanında da siyah
Keşke hüzün olmasaydı siyah, keşke aşk olmasaydı kırmızı da
Ben seni yine sevseydim
Yine sarsaydım
Ilık ılık rüyalara dalsaydım ellerin ellerimde
Ama hüzün olmasaydı bizim için siyah
Ve olmasaydı o bitmeyen ayrılık
Ama sen olsaydın
Ne çok isterdim seni sende yaşamayı
Haykırmayı dağlara yankılardan korkmadan
Senı sevdiğimi , selam vermeden koca kurtlara
Duymadan baykuş seslerini
Gitmeden yüksek diyarlara
Düşmeden karanlığın içine
Haykırmayı...
Çok isterdim...

Tamer SOYSAL
tsoysal@kahveciyiz.biz

<#><#><#><#><#><#><#>

SIR DOLU BAHÇE

Baharım soldu sen gittin gideli
Ve bir şişe dibi gibi karanlığım.
Sağda dostlar solda eski dostlar
Yarım kalan bir masalım artık.

Yağmurlarıyla ıslananan hangi yer
Susuz bir aşk için bithap
Ve yarın gülüm yarın
Oynadağımız bahçe olmayacak.

Uzunca bir çizgide tek hat misali yaşam
Bizide karaladı diğerleri gibi.
Ne safım , ne beyaz
Çocukluğumuz birdaha hiç olmayacak.

Umut dengi hikayelerdeki kahramanlar nerde
Niye gelmediler.
Hepsi yalanmış , hepsi yalan
Sen bu masalın neresindensin.

Kandırıldık bizler ve uyutulduk
Yaşam şevk heyecan, hepsi hepsi
Kumdan bir oyun,
Rüzgarı hiç olmayan.

Deniz Umut DERELİ
denizumut@kahveciyiz.biz

Yukarı

Satır Araları - Aralayan: Tamer Soysal

HİNDİSTAN AYA BİZ YAYA...

Hindistan, 2008 yılından önce aya insansız uzay aracı göndereceğini açıkladı. Hindistan Başbakanı Atal Behari Vajpayii, bağımsızlık günü nedeniyle yaptığı ulusa sesleniş konuşmasında, ülkesinin bilim alanında büyük bir adım atmaya hazır olduğunu belirterek, "Hindistan'ın 2008'den önce aya uzay aracı göndereceğini açıklamaktan memnunum" dedi.

Vajpayii, "Chandrayan Pratham" (Aya İlk Yolculuk) adı verilecek seferin ülkesine yaklaşık 80 milyon dolara mal olmasının beklendiğini belirtti.

Hindistan Uzay Araştırma Örgütü, 2000 yılında aya uzay aracı gönderilmesi için teklifte bulunmuş, örgüt 2001 yılında fizibilite çalışmalarına başlamıştı.

Çin, önümüzdeki 3 yıl içinde aya insansız uzay aracı göndereceğini açıklamıştı. Bugüne kadar sadece ABD ve Rusya, aya uzay aracı gönderdi. 16 Ağustos tarihli gazetelerde ufak bir haber olarak yer alan bu haber bizleri düşünmeye sevk etmeli ve konumumuzu gözden geçirmeliyiz.

Avrupa ülkelerinin ve dolayısıyla AB'nin giderek azalan nüfusu ve 1991'den sonra iki kutuplu dünyanın ortadan kalkması ve son olarak 11 Eylül saldırıları ile tamamen değişen stratejik planlar doğrultusunda artık Rusya ve ABD iki karşıt güç değil iki müttefik haline gelmesi 21.yy'ın önemli gelişmeleri olacaktır. Orta Doğu ve Uzak Doğu'da yeni dengeler kurulacaktır. Pakistan zayıflatılmaya çalışılarak bölünecek, bilişim dünyasının lider ülkesi olma yolundaki Hindistan ise bu bölgenin Çin'den sonra en güçlü devleti olacaktır. Güney Amerika'da Brezilya, Uzak Doğu'da Çin, Hindistan ve Japonya yeni Dünya Düzeninin etkin güçleri haline geleceklerdir. Bir taraftan atarımızın ilk yerleşim yerleri olan ana yurdumuz Orta Asya; diğer taraftan Osmanlı'nın Viyana kapılarına kadar gelerek İslam'ı ve Türklüğü götürdüğü Balkanlar bizim bu güç dengeleriyle oynayabilmemizin başlıca stratejik merkezleridir. Bir an evvel bu bölgelerle ticari ve kültürel temaslar artırılmalı ve geleceğin Dünyasında etkin olarak yer alabilmenin hesapları yapılmalıdır. Aksi bir boşvermişlik bırakın etkin olarak yer alabilmeyi; yer alabilmemizi bile güçleştirecektir.

Tamer SOYSAL
tsoysal@kahveciyiz.biz

Yukarı

Biraz Gülümseyin

TEMEL'in ATA BİNENİ

Rize'nin namı-diğer Temeli, hani şu hem denizci, hem topçu hem de herbişey olanı, Konya'ya gitmiş. Millet atın üzerinde cirit atıyor.
Sormuşlar:
- Ata binmeyi biliyor musun?
Ha bizimki de utanmış, demişki:
- Pileyrum.
Getirmişler atı önüne, bizimki bi taraftan binmiş öteki taraftan inivermiş.
- Ha punu bitirdum. Ötekini ketirin.

<#><#><#><#><#><#><#>

Aslında tam bize göre ama Çin'liler daha atik davranmış:-))

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.bebekkokusu.com/logon.asp?redirect=/index.asp?
Bebek kokusu ismini kullanarak beni en hassas noktamdan vuran bir web sayfası. Öncelikle üye olmanız gerekiyor. Sonra bebeklerle ve bebeğinizle ilgili bir çok bilgiyi diğer üyelerle paylaşabiliyorsunuz. Çocuk sahibi olanların seveceği bir çalışma.

http://www.kandira-bld.gov.tr/turizm/kefken1.htm
İstanbul'da yaşayıp hafta sonlarında şehrin kaosundan kaçıp kafa dinlemek isteyenler için bir alternatif sunuyorum. Kandıra beldesine bağlı sekiz farklı ve herbiri kendine has özelliklere sahip bu yerler hakkında bilgi almak için tıklayabilirsiniz.

http://www.semacelebi.com/index1.php
Kadınlara özel tasarlanmış bir web sayfası daha... Bir çok konuda bilgi sahibi olunabilecek faydalı bir site. ... Yağ bu besinlerin dokularına katılır, lezzetini arttırır ve enerji gereksinmesini karşılamak için alınması gereken besin miktarını azaltır.Sağlıklı bir beslenme için en uygun yağın hangi oranda alınması gerektiği ve niteliği üzerindeki tartışmalar sürmektedir...

http://www.mrwong.de/myhouse/index.htm
Yorumsuz olarak vermeyi tercih ettiğim orjinal bir web sayfası. Tıklayın ve incelemeye başlayın. Korkmaya gerek yok; yani bu sayfada rahatsız edici nitelikte görüntüler mevcut değil.

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

jetToolBar v3.6 [1.6M] W98/2k/XP FREE
http://www.mywebattack.com/gnomeapp.php?id=106771
Bilgisayarınızda kullandığınız her türlü programa kısayollar oluşturup hızla erişebileceğiniz bir araç çubuğu yaratıcısı. office Toolbar kullanmaya alışkınlar için çok daha detaylı ve işlevsel bir çözzüm. Herkese önerilir.

Yukarı

Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri